

Motgång

Lisa hade tjatat till sig den där String-hyllan till slut. Janne var lagom tänd på idén, bl. a för att de inte hade några böcker.

Men Lisa berättade att man ju kunde köpa sådana där fejkbokrygggar som de har på IKEA, så skulle det nog se rätt tjusigt ut att ha en sån klassisk hylla i sovrummet. Hon bara älskade String, särskilt som den här en gång i tiden hade prytt en vägg i hennes flickrum.

Janne tyckte sådant här jobb var orättvist. Han hatade kravet på att det alltid var han som skulle fixa så fort något skulle skruvas eller spikas. Redan som barn hade han lärt sig av sin far, som var extremt händig, att bara man hängde med armarna och såg eländig ut så ryckte pappsen ut med värsta verktygslådan för vilket nödarbete som helst. På det sättet hade Janne kryssat sig igenom barndom, uppväxtåren och flytten hemifrån utan att ens fundera på hur man lagade en punktering på cykeln, borrade i betong, skruvade ihop två brädlappar, målade eller tapetserade. Självförtroendet när det gällde att vara "händig" var inte på topp. Och Lisa, som i alla andra sammanhang ville vara jämlik, modern och feministisk i sin grundsyn, bara överlät till honom att fixa allt det där han ju egentligen hatade. Han hade med åren utvecklat en skapligt effektiv metod att skjuta upp allt sånt till morgondagen, nästa vecka, nästa månad eller ibland med viss framgång helt enkelt förtränga hela projektet.

Men den förbannade String-hyllan skulle upp, det hade Lisa bestämt.

Den här lördagsmorgonen var underbart skön. Inget jobb, solen sken in genom balkongdörren och lite fågelpip hördes ute på gården. Janne gäspade och lät tankarna glida iväg. Idag skulle han äntligen få fortsätta med katalogiseringen av sina gamla LP-skivor. Han hade funderat länge på hur de skulle ställas i de bruna plastbackarna. Skulle Eric Clapton sättas in på E eller C, och var ett sånt band som Pink Floyd troligast att hitta under P eller F? Sen hade vi ju alla band som började med "The". Skivorna var hans största intresse, och nu när vinylen blivit populär igen satt han inne med nästan 1000 skivor, de flesta i förstapressning och av god kvalitet.

Han hade just kommit till den njutningsfulla tanken att brygga sig en kopp kaffe, hälla i lite mjölk och sen i morgonrocken få tassa upp och sätta sig i fåtöljen framför skivsamlingen, när allt gick åt helvete.

Hon skuffade honom på axeln, onödigt bryskt och harklade sig. Han kände den unkna andedräkten, en blandning av surt vitt vin från kvällen före, några portioner snus under läppen och en näve jordnötter som tydligen hade varit den här nattens katastrofintag.

- Janne, fy fan vad jag är trött på att tjata på dig.

- Vaereom?

- Hyllan såklart. Du lovade ju, får se nu, det är ju tre veckor sen.

- Åhhh, fan. Jamen jag har haft så mycket och idag ska jag...

- Skitsnack, du bara drar på det, precis som vanligt. Jag är så jävla trött på att alltid behöva få igång dig, det är …
- Men du då? Gör det själv då om det är så jävla bråttom.
- Du, vi har olika roller här, det vet du. Jag är bättre att hitta på än du och du är bättre på att sen utföra, det här har vi ju pratat tusen gånger om.
- Men jag skulle ju ordna med mina skivor…
- När bestämde vi det? Jag kan inte påminna mig att vi har bestämt det? Det är så jävla typiskt dig, du är inte ett dugg tvåsam. Du bara tänker på dig själv. Du borde tänka på relationen nån gång. Vi är faktiskt två här, eller hur? Och har vi inte bestämt tillsammans att du ska sätta upp hyllan? Va?
- Jo, jo, i och för sig, men jag tänkte…
- Tänk inte så förbannat själv jämt. Sätt upp hyllan istället.
- Okej, okej, okej då, för i helvete.

Janne hoppade upp ur sängen och satte på sig den blårandiga morgonrocken. Håret stod på ända och han var fortfarande sömnsvullen i ansiktet. Nu såg han dessutom förbannad ut och knep ihop munnen till ett streck.

Tio minuter senare hade han fått fram bormaskin, förlängningssladd, pluggar, skruvar, det lilla vattenpasset och en markeringspenna. Han stod nu och måttade in ramen på hyllan och borrarade upp de fyra hålen. Först gick pluggarna inte i så han fick byta borr och borra en gång till med lite större diameter. Han svor så att det osade. Sen var det dags för pluggning och att dra fast ramen innan han satte upp hyllplanen. Arbetet flöt på rätt smidigt och han började så smått känna sig nöjd med sin insats trots allt. Sen var det ju det här med "rakt". Han tog ett steg tillbaka och kunde till sin glädje konstatera att hyllan satt exakt i våg, här fanns inte nåt att reta sig på minsann.

Han samlade ihop skruvlådan, verktygen och satte tillbaka dem i skåpet innan han tog ett tag med dammsugaren nere vid listen där lite putsdamm hade lagt sig. Sen ställde han tillbaka dammsugaren på sin plats. Han gick ner i källaren och hämtade upp en bok i alla fall, Svensk uppslagsbok band nr 14, en bok han inte hade en aning om hur den hade hamnat hemma hos dem. Ryggen var i nåt halvfranskt eller vad det heter och kunde ju bidra till att det inte såg så kalt ut i hyllan i alla fall.

Nu var det äntligen dags för skivsamlingen. Han hade klarat av pressen av att samla ihop sig för att snickra till slut, och det hade blivit ganska okej.

Bakom ryggen hörde han hur Lisa prasslade med tidningen, suckade lite lätt och med viss eftertänksamhet utbrast:

- Du, jag tror faktiskt den ska vara bara lite, lite längre ned.

@

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elina Vacker med Poeter.se id #38005 innehar upphovsrätten